

Nr 466.

Av herr Laurin, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 175, angående 1. och 2. flygkårernas förläggning.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 175, angående 1. och 2. flygkårernas förläggning föreslås, att 1. flygkåren förlägges till Västerås och 2. flygkåren till Hägernäs-Karlskrona.

Riksdagen uttalade sig 1927 för försvarsrevisionens förslag om 2. flygkårens förläggning till Hägernäs-Rindön, under uttalande av att genom en dylik förläggning en samverkan kunde ske med sjöstridskrafterna och med till Stockholmstrakten förlagda truppförband, varjämte ett ändamålsenligt utnyttjande av Vaxholms grenadjärregementets kasernetablissemang då kunde äga rum. Genom denna förläggning torde även, heter det i riksdagsskrivelsen, de kronan tillhöriga byggnader, som nu finnas såväl i Vaxholm som på Rindön, kunna komma till användning för personalens inkvartering m. m. Det syntes jämväl riksdagen tvivelaktigt, huruvida den nuvarande provisoriska förläggningen vid Hägernäs kunde för framtiden bibehållas samt huruvida icke under alla förhållanden ytterligare kostnader måste nedläggas vid Hägernäs för förläggningens ordnande.

Kungl. Maj:ts i förevarande proposition framlagda förslag är byggt på en inom försvarsdepartementet verkställd utredning, vid vilken dock, enligt min mening en del för frågans bedömande viktiga synpunkter icke tillräckligt beaktats. Av utredningsmännens i propositionen refererade utlåtande framgår ingenting rörande eventuell användning av ledigblivna byggnader inom Vaxholms fästning, varvid dock riksdagen synes ha fäst en viss vikt. Angående utbildningsmöjligheterna synes icke heller Vaxholm-Rindöförslaget ha blivit tillräckligt undersökt. I motsatt fall torde ha framgått, att den s. k. Edholmafjärden norr om Vaxholm ur flygutbildningssynpunkt ungefärligen kan jämföras med Hägernäsfjärden. Sedan försvarsrevisionen uttalade sig för Vaxholm-Rindöförslaget har bron över Pålsundet kommit till, varför en bilresa från Vaxholm till Hägernäs och omvänt numera göres på kortare tid än en timme, vintertiden på cirka 20 minuter, i fall färden sker över Askrikefjärdens is, vilket torde böra anses ytterligare tala för denna förläggning.

Överhuvud vill det synas som om utredningsmännen icke i tillräcklig grad prövat de fördelar, som kunna vara förenade med 2. flygkårens förläggning till Vaxholm-Rindön. Enligt min åsikt tala åtskilliga starkt vägande skäl för en dylik förläggning. En betydande utvidgning av Hägernässtatic-

nen torde kunna väntas bliva en nödvändig följd av ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition, men samtidigt komma massor av lokaler inom Vaxholms fästning att bliva outnyttjade. För Vaxholms stad, som genom indragningarna lidit mycket stora förluster och bringats i ett prekärt läge, skulle det ha varit av stor betydelse att som en liten ersättning få Vaxholm-Rindö-förslaget realiserat, samtidigt som besparingar kunnat göras för statsverket genom utnyttjande av lediga utrymmen.

Skulle det anses olämpligt att på grund av redan nedlagda kostnader helt slopa Hägernäsförläggningen, borde i varje fall intet hinder möta för en förläggning av andra flygkåren till Vaxholm-Rindön-Hägernäs.

Med stöd av det anförda får jag alltså hemställa,

att riksdagen ville vidtaga den förändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 175, att 2. flygkåren förläggas till Vaxholm-Rindön, alternativt Vaxholm-Rindön-Hägernäs.

Stockholm den 27 mars 1928.

Harald Laurin.